

до когото са проваждатъ или на когото ще са предаждтъ стокытъ, ако не съществува противно условіе въ обезбѣдителныя записъ. Въ туй обезбѣжденіе не са обѣема злато и сребро въ монеты, части отъ туй вещество, безцѣнны камъни, бисеръ, украшения и военны припасы.

Чл. 183.) Сякытъ нѣща, на които стойността са е условила въ обезателныя записъ въ чужда монета, са прицѣняватъ относително съ стойността на чуждата монета и на Турскытъ монеты, спорѣдъ текущата имъ стойность въ мѣстото, дѣто е станъла и когато са е подписала товарителницата.

Чл. 184.) Ако стойността на стокытъ не са е опредѣлила въ обезбѣдителныя записъ, може да са докаже чрѣзъ *фатурытъ* или чрѣзъ книгытъ. Но когато тѣ липсаватъ, прицѣняватъ са спорѣдъ цѣната въ пѣяцата, която са имали по времето и въ мѣстото отъ дѣто сж са товарили, съ приложеніе на заплатенытъ правдини и на направенытъ разноска доро сж са натоварили на кораба.

Чл. 185.) Ако са обезбѣждатъ стока, които излѣзватъ отъ нѣкое мѣсто, дѣто търговіята са прави съ промѣна, безъ да са прицѣняватъ въ обезателныя записъ, тогазъ тѣхното прицѣненіе са опредѣля отъ стойността на даденытъ въ промѣна, съ приложеніе на разноска за перевоза.

Чл. 186.) Ако обезбѣдителното обезателство никакъ не опредѣля времето на бѣдствіята, бѣдствіята почнаватъ и преставатъ по което време опредѣля 170-ый членъ за обезателнытъ записы на морскытъ заемы.

Чл. 187.) Обезбѣждаемыйтъ не може да обезбѣди повторително за сжщото време и за сжщитъ бѣдствія стокытъ, на които цѣлата стойность е была вече обезбѣдена, защото въ противенъ случай обезбѣжденіето са уничтожава; но обезбѣдителтъ въ сѣкой случай може да противообезбѣди на друго обезбѣдително дружество нѣщата, които е той обезбѣдилъ; обезбѣждаемыйтъ може да обезбѣди обезбѣдителната заплата; а обезбѣдителната заплата на противообезбѣжденіето може да бѣде по-малко или по-много отъ онъзи на обезбѣжденіето.